

kun for en Maaned, saa er det ikke alene for de løbende Udgifter, men for samtlige Udgifter til Statshusholdningen.

Krieger: Jeg roser mig ikke af i fuld Detail at hende alle fremmede Landes finansielle Ordning, men jeg tror, at det ærede Medlem (Fallefen) let vil begribe, at naar der er Spørgsmaal om Lovotbedelsbevillinger, f. Ex. i Frankrig, kan det ikke uden videre være en Lovotbedel af de store nye ubevilgede Udgifter, som maatte være opførte paa det ikke vedtagne Budgetforslag, det er en ren Umulighed, at det kunde være saa i Frankrig.

Clausager: Ligeoverfor den af den ærede Landssthingsmand for 4de Kredts (Fallefen) stift fremfattede Paastand om, at der neppe fandtes noget Land, hvor man saaledes har ud og har ind levede af midlertidige Finantslove som her, kunde jeg fristes til at sætte en anden Betragtning, at der neppe gives nogen konstitutionel Stat, hvor man saaledes som her i en Række har levet under det Forhold, at en Regjering er vedbleven at bestaa ligeoverfor en samlet Opposition i en af Rigsdagens Afdelinger, uden at der er gjort Forsøg paa at veyle med Regjeringen. Jeg tror, man i de fleste konstitutionelle Lande har forsøgt at tage Hensyn til de værende Stemninger i Folkerepresentationen med Hensyn til Regjeringens Dannelselse, men det er ikke Tilfældet her, og jeg sætter derfor denne Betragtning stik mod det ærede Medlems.

Jessen: Naar vi her i Landet have levet længe under uregelmæssige Tilstande, turde det dog maasse være, at Grunden dertil var, at ikke alle Faktorer af Lovgivningsmagten iagttage netop den Begrænsning for deres Myndighed, som der er anvist dem ved Grundloven. Det forekommer mig, at det, som vi i dette Øieblik kæmpe om, er egentlig, hvad selve Posterne angaar, saa smaat, at en Enighed burde være tilveiebragt, og naar den ikke er kommen tilstede og muligvis ikke vil komme tilstede, turde det vel være, at der bagved denne Meningsulighed ligger en anden Kamp end om selve disse Bevillinger; der ligger bagved det, som der fra det andet Things Side i mange Aar har været stræbt efter, nemlig at blive eneældig ligeoverfor Finantslovsbevillingerne; men dette er absolut ikke Grundlovens Mening, det er Grundlovens Mening, at ogsaa Landstinget skal have Indflydelse paa Bevillingerne. Jeg kan ikke se rettere, end at det er denne Lust til, at det, som det ene Thing vedtager, skal være det Gjældende, der forhindrer, at der kommer Enighed tilstede. Dette har sin Begrundelse tilbets i en modsat Grundanskuelse mellem de to Things, og jeg er aldeles overbevist om, at hvilkensomhelst Regjering der end kommer til Møret, ville vi ikke komme ud

af de nuværende mindre regelmæssige Tilstande. Vi ville blive staaende ved bestandig hvert Aar at have Banfelighed ved at faae en ordinær Finantslov vedtagen. Jeg tror ikke, at alle de homøopathiske Midler, som man bringer i Anvendelse gennem midlertidige Finantslove af kortere eller længere Varighed — undertiden synes det næsten, som de skulle være evig — eller gennem provisoriske Finantslove, paa nogen Maade ville hjælpe os ud af denne Stilling. Jeg tror, der behøves en Forandring af Grundlovens § 53, saaledes, at der bliver et Organ, som kan tilveiebringe Enighed mellem Thingsene, som har Afgjørelsen af, hvad der skal anses vedtaget af Rigsdagen. Fjænd vi naae dertil, tror jeg, at dette let vil gjentage sig. Den nuværende midlertidige Bevillingslov har jeg megen Betænelighed ved at stemme for. Jeg har endnu ikke i den Henseende kunnet tage min Beslutning: thi det forekommer mig, at den maa være afhængig af, hvorledes Udgiften stiller sig med Hensyn til Finantslovsforslaget. Er der Udfigt til — hvad der er Grund til at haabe, eftersom det forekommer mig, at Flertallet i Fællesudvalget har gjort saa vidtgaaende Indrømmelser, at de burde være besvarede fra Mindretallets Side — at en ordinær Finantslov kan blive vedtaget om saa Dage, er der ikke Noget til Hinder for at give Regjeringen den Bemyndigelse, som den nu søger. Er der derimod Udfigt til, hvad der jo kan være Frygt for, at Flertallets Indstilling ikke vil blive vedtagen af begge Things, at altsaa det nuværende Finantslovsforslag vil falde bort, har jeg den Frygt, at vi kunne komme til at leve paa en midlertidig Finantslov Resten af Finantsaaret, og da forekommer det mig, at det er et overordentlig tarveligt Indhold, som den Bevillingslov har, paa hvilken Statsstyrelsen saaledes skal føres. Naar man skal bruge Surrogater for en ordinær Finantslov, saa bør, forekommer det mig, disse Surrogater være saaledes, at der dog er noget Tiltalende ved dem: men, saaledes som Lovens Indhold hidtil har været forklaret — thi vi have jo tidligere haft lignende Affattelser af lignende Love — indeholder det jo en overordentlig indskrænket Bevilling. Lovens indeholder saa Lidet, at det, som Folkethinget har vedtaget paa den ordinære Finantslov, indeholder langt Mere end den Bevilling, som den foreliggende Lov vil give, og de, der altsaa ville stemme for den foreliggende Bevillingslov, kunne have megen Opfordring til at stemme for Folkethingets Affattelse af Finantsloven, fordi den giver Mere. Jeg er nu ikke af dem, som ville raade dertil, fordi der i Folkethingets Affattelse er Mangler, som jeg ikke kan forsone mig med, og jeg vil ikke gaa ind paa den. Men jeg siger, at de, der med Bevidsthed om, at nuværende Bevillingslov vil komme til at gjælde til Finantsaarets Slutning, stemme for denne Bevillingslov, kunne i